

(голова). – К. : Юридична думка, 2004. – Том 1. Загальна частина. – 584 с.

2. Адміністративний процес України [Текст] : [навч. посіб.] / А. Т. Комзюк, В. М. Бевзенко, Р. С. Мельник ; Харк. нац. ун-т внутр. справ. – К. : Прецедент, 2007. – 531 с.

3. Андрійцьов В. Д. Примусове виконання обов'язку в натурі як спосіб захисту цивільних прав: автореф. дис. ...кан. юрид. наук. – К. – 2004. – 18с.

4. Грибанов В. П. Осуществление и защита гражданских прав. Изд. 2-е, стереотип. - М. "Статут", 2001. –С.116.

5. Жилінкова І. Превантивний спосіб захисту права власності. // Вісник академії правових наук України. № 3(42). – 2005. – С. 130-136.

6. Закон України "Про судоустрій України" // Урядовий кур'єр. – 2002. – № 58.

7. Канзафарова І. С. Теоретичні основи цивільно-правової відповідальності в Україні : автореф. дис. на здобуття ступеня докт. юрид. наук : спец. 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес; сімейне право; міжнародне приватне право» / І. С. Канзафарова. - К., 2007. - 36 с.

УДК 346.9

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Мовчанюк Д. – ст. 3 курсу, гр. ПРвн-31

Науковий керівник – к.ю.н. Поджаренко К.Є.

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Сучасні наука і техніка накопичили величезний масив інформаційного матеріалу. При цьому, як правило, основна маса інформації являє собою чисту інтелектуальну власність.

Сьогодні Інтернет став найбільш важливим джерелом інформації, ніж ЗМІ. Можливість доступу до мережі Інтернет дозволяє ознайомлюватися з новинами за допомогою електронних версій звичайних газет, телепередач або спеціалізованих сайтів.

Інформація передається Інтернетом у вигляді об'єктів, що потенційно охороняються авторським правом: літературних, музичних та аудіовізуальних творів, фотографій, ілюстрацій, карт, планів, малюнків тощо.

Обробка і передача даних мережею та саме її функціонування відбувається завдяки іншому об'єкту авторсько-правової охорони комп'ютерним програмам, а зберігання і пошук інформації часто здійснюється за допомогою електронних баз даних, які також можуть охоронятися авторським правом.

Актуальність висвітлення окремих питань інтелектуальної власності полягає в тому, що шляхом передачі інформації мережею Інтернет у вигляді вищевказаних об'єктів досить часто порушуються авторські права, як об'єктів прав: літературних, музичних та аудіовізуальних творів, комп'ютерних програм, а також творів образотворчого мистецтва, фотографій тощо.

Дана сфера є доволі специфічною, через те, що використання стороннього контенту відбувається практично кожним, хто має доступ до мережі Інтернет, та треба знати ще й як його використовувати, і тут мова йде не про перелік заходів, які дозволяють змінити контент, аби не допустити його блокування власником, або ж іншим чином забезпечити повноцінне його використання без оплати [1].

Захисту потребують обидві сторони: автори – через неотримання винагороди за створені об'єкти, зокрема у формі прибутку, та користувачі – через неправомірне розміщення контенту, використання якого є платним, та не з позиції порушення авторського права, чим, по суті, і є такі дії, а з позиції

незнання наслідків, які можуть настати за таке порушення, ось чому дане питання важливе для всіх[2].

Розміщуючи певну фотографію на своїй сторінці, або ж монтуючи особисте відео з відомою музичною композицією улюбленої групи, користувач просто не замислюється над тим, що саме в даний момент порушує права інших осіб, тому повинні бути превентивні заходи, що попереджували б користувача про неправомірну діяльність. Та, незнання закону не звільняє від відповідальності, і тому саме через порівняно низьку правову культуру та правосвідомість, порушення авторського права в Інтернет відбувається повсякчасно.

Ключовою зв'язуючою ланкою, у цьому великому механізмі, залишається провайдер, через якого кожен з користувачів підтримує доступ до власного віртуального середовища, однак, в той же час, сприяє активному порушенню прав безліч суб'єктів авторського права.

Щодо більш повного і об'єктивного захисту творів в Інтернеті, то тут необхідно з'ясувати низку питань. Передусім, слід з'ясувати, на якому сайті розміщений ресурс.

Існує два види сайтів, які пропонують свої послуги – платні та безоплатні.

З платними сайтами все набагато легше поза як ця діяльність є підприємницькою, то вона потребує реєстрації у відповідних органах влади. Виходячи з цього, можна дійти висновку, що це юридична особа із чітко визначеною адресою, банківським рахунком і керівником або суб'єкт підприємницької діяльності – фізична особа, яка відповідає за зобов'язаннями всім належним майном. Отже, стає можливим подання позову до конкретного відповідача.

З безоплатними сайтами все набагато складніше, тому що при реєстрації сайту вимагаються мінімальні дані (прізвище, ім'я, по-батькові, адреса електронної пошти; всі інші пункти в анкеті є необов'язковими і майже ніким не заповнюються). Більше того, немає жодної впевненості в тому, що надані дані є достовірними, оскільки реєстрація відбувається без явки користувача до реєстратора і

копії паспорта або іншого документа, що підтверджують особу, не надаються реєстратору[3].

Існує ряд багатьох інших проблем які перешкоджають захисту авторського права в мережі Інтернет, які не врегульовані в Україні, а саме:

– у разі виявлення неправомірного розміщення об'єктів авторського права в Інтернеті виникає потреба забезпечення доказів. А це зробити край важко, з огляду на те, що файл може бути знищено протягом декількох хвилин, докази мають зживатися негайно.

– безкордонний характер Інтернету ускладнює питання визначення місця подачі позову. Реальність є такою, що захист прав у Інтернеті в індивідуальному порядку є неможливим і потребує вирішення через системи колективного управління майновими правами.

– порушення авторських прав в Інтернеті сьогодні мають масовий характер. І при визначенні правопорушника в Інтернеті технічні труднощі його пошуку все ще залишаються на першому місці.

– спостерігається недостатня ефективність використання технічних засобів захисту об'єктів авторських прав (кодування, шифрування, паролі, контроль доступу тощо), якщо піратство є настільки поширеним явищем.

Таким чином, можна зробити висновок, що розвиток глобальних комп'ютерних мереж сприяє виникненню проблеми дотримання прав інтелектуальної власності. Адже, мережа цілком складається із різноманітних інформаційних джерел, що містять у собі об'єкти авторського права. Всі вони надзвичайно уразливі, тому що в Інтернеті практично все знаходиться в режимі відкритого доступу та вільно копіюється.

Тому, оскільки порушене питання є невирішеним в усьому світі, відповідному правовому регулюванню має передувати дослідження та узагальнення міжнародного досвіду. Про що можна говорити з впевненістю, так це про необхідність підготовки проекту закону про порядок створення та організації діяльності ЗМІ в мережі Інтернет.

Література

1. Базилевич В. Інтелектуальна власність [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://westudents.com.ua>
2. Кузнецов К. Захист інтелектуальної власності в Інтернеті / К. Кузнецов // Інтелектуальна власність. - 2004. - № 8. - С. 6-10.
3. Актуальні проблеми захисту авторського права в мережі Інтернет [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.justinian.com.ua>

УДК 346.9

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗОБОВ'ЯЗАЛЬНОГО ПРАВА В УМОВАХ АДАПТАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА ДО ЄВРОПЕЙСЬКИХ СТАНДАРТІВ

Василик Я. – ст. 3 курсу, гр. ПРвн-31

Науковий керівник – к.ю.н., доцент Світлак І.І

Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ

Зміни в суспільному житті змінюють і погляди науковців на суспільні та державні явища, тим самим висуваючи проблеми правового регулювання в новому аспекті. В сучасних умовах важливого значення набуває термінологічний аспект правничої науки. В літературі не витримується категоріальна залежність, що веде до невиправданої тавтології, ерозії виправданих віковою практикою юридичних конструкцій. Якщо зобов'язання легально визначено видом цивільних правовідносин то чи варто у подальшому безкінечно повторювати «зобов'язальне правовідношення». Це не зовсім вірно за канонами категоріального мислення, що призводить до «засмічення» професійної термінології та проблем абстрактного сприйняття правової дійсності (мислення).

Серед проблем сучасного зобов'язального права варто відзначити такі як переорієнтація його концепції із економічного характеру на особистісний. Досі зобов'язальне право розвивається в доктрині забезпечення майнового обороту. Не відкидаючи цей важливий напрям позитивного регулювання зобов'язань з огляду на головні пріоритети демократичного суспільства виникли потреби засобами зобов'язального права забезпечити природні та особливо конституційні права людини. Появилась низка зобов'язань зокрема з від'ємним змістом які

мало розроблені в науці. Наслідки порушення обов'язку утримуватись від дій які можуть завдати збитків чи порушувати законні інтереси інших осіб ще розроблені недостатньо. Наприклад порушення шумової чи екологічної безпеки людини не досить добре розроблені у законодавстві. Ще складніше вони розв'язуються у судовій практиці.

Не менш важливою проблемою на сьогоднішній час є проблема гармонізації вітчизняного зобов'язального права із європейським зобов'язальним правом і створення по суті наднаціонального зобов'язального права. До того спонукають гуманітарні та інтеграційні процеси, зокрема економічна глобалізація. Намагання України інтегруватись у європейські структури неодмінно вимагає перегляду її законодавства, в тім числі й цивільного. Його конструкції повинні бути зрозумілі іноземцям, зокрема іноземним інвесторам. Ще більше вони повинні узгоджуватися на теренах єдиного економічного простору із законодавством Російської Федерації, Республіки Білорусь, Казахстаном.

Вона має два рівні: універсальний та адаптаційний. Перший надає змогу враховувати певні особливості регулювання зобов'язань на національному рівні. Другий – заснований на приведенні національного законодавства до законодавства країн Європейського Союзу в рамках